

Vi frukta ej döden

20 september 1921

Sacco och Vanzetti, de två italienska arbetarna i Amerika, vilka nu sitta fängslade i väntan på döden i den elektriska stolen, har sänt ett brev till den Amerikanska gruvarbetarefederationen, (the United mine workers of Amerika) vilket upplästes vid deras nyss hållna kongress.

En röst från dödshuset, men i trots av detta, så var det en röst full av mod och trofasthet mot arbetareklassens ideal.

»Vi frukta ej döden», skriva de dödsdömda italienarna. »Vi vilja ej dö en onyttig död», »Låt vår död - om vi måste dö - föra till en värld där det inte finnas någon herreklass som täpper rösterna på dem som vilja vara fria».

Brevet, undertecknat av de två dödsdömda, lyder såsom följer:

Deadbam, fängelset.

Sept. 20. 1921.

» Vi ha blivit orättvist dömda för ett förfärligt mord utfört av personer, andra än oss själva. Brottet var av en sådan natur att det var absolut oberoende av arbetarklassens kamp för att förbättra sina förhållanden. Vi frukta ej döden. Varje arbetare ser vid utförandet av sitt arbete som en industriell slav döden i vitögat tusentals gånger. Döden, den frukta vi ej. Vi revoltera emot att få våra hjärtslag stoppade för ett brott som vi inte utförde, ännu mer för ett brott som inte har någon social betydelse.

Från de tidigaste år, till tiden för vår arrest, gävo vi, utan att spara vår tid, vårt arbete och de pengar som vi förtjänade genom hårt arbete till arbetarnas upplysning, för att bereda dem för den dagen när arbetarna genom sin egen makt skulle kunna frigöra sig från slaveriet. Vi äro ej den typ av människor vilka stjäla och mörda. Ingen man i ett normalt andligt tillstånd vill begå ett mord.

Våldförbrytelser bevisa utan tvivel att något sjukt socialt förhållande existerar i samhället. Det är ett symptom av individuell och social oordning.

Det är icke nödvändigt för oss att återupprepa berättelsen på vilken domen byggdes. Ett fint nät av lögnar hade hopspunnits och våra oskyldiga handlingar omformades och förvrängdes av olika hjärnor, vilka sägo i arbetarklassens kämpar endast folkfiender.

Amerikanska kapitalismen kan inte förstå att en man kan vara en orädd kämpe emot exploationen och utsugningen, och samtidigt ha ett hjärta och en hjärna som revolterar emot våldsförbrytelser.

Hela den hopkokade komplotten färdiggjordes genom att visa att vi trodde att arbetets frukter tillhörde arbetarna. Detta var en tillräcklig orsak för att döma oss.

Om vi gå till den elektriska stolen, så gå vi ej dit därför att det bevisats att vi äro skyldiga för det brott som vi anklagas för, utan för våra ideal. Om vi gå, så komma vi att gå troget och utan att svikta i vår tro på de principer som, opopulära och avskydda i dag, komma att dominera i morgon. Om vi dö, så dö vi i medvetandet av att medlemmarna av förtruppen alltid måste dö. Vi endast begära att vår död ej skall ha varit utan nytta och att ni, gruvarbetarna, vilka göra det industriella livet möjligt i Amerika, skall göra vår död mer vältalande än vi hade förmåga att göra av våra liv.

Eder för industriell frihet.

Nicola Sacco.

Bartolomeo Vanzetti.

Det Anarkistiska Biblioteket

Vi frukta ej döden
20 september 1921

Tidningen Brand #49 1921

www.anarkistiskabiblioteket.se